ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର

ପେଟିକା ମୂଷା

ଗୋବିନ୍ଦ ନୈପାକି

ପ୍ରକାଶକ – ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥି ଦାସ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରାଧାଙ୍କ ପୁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଚନ୍ଦ୍ରସେଣୀ ଭୟରେ
ପେଟରାରେ ବନ୍ଦ ହୋଇ କପଟ ମୂଷା ବେଶେ
ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ଖୋଷା କାଟି ପରେ କେଶ
ବଢ଼ାଇଲେ ଓ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ
ନେଇ ନିକୁଞ୍ଜକୁ ଗଲେ ।

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ

-: ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ :-
ଦାଶରଥି ପୁସ୍ତକାଳୟ
ବାଲୁବଜାର କଟକ
[illegible]

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦/୧୦ ଦଶପଇସା ମାତ୍ର

ପେଟିକା ମୂଷା

(ବଡଳକୁ ଅଲଙ୍ଗନ-ବୃନ୍ଦେ)

ଶୁଣେ ସୁମଧୁର ବାଣୀ　　ବୃଷଭାନୁର ନନ୍ଦନୀ
ରସିକାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାମଣି ଭରସି ମନ
ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ　　ଯିବା ଶୁଣି ତ ପୁରକୁ
କାମାତୁରେ ଗଲେ କୃଷ୍ଣ ଏକା ହୋଇଣ
ପ୍ରବେଶିଲେ ରାଧାଙ୍କ ପାଶେ
ଦେଖିଣ ଶ୍ରୀମତୀ କହୁଛନ୍ତି ହରଷେ । ।

ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ତନୁ କାଳ　　ଦଣ୍ଡୁଛୁ ହେ ବନମାଳୀ
ମନ ନବେଶି ଆସିଛ କାହା ଭୁବନ
ଘୁର ଖଣ୍ଡ ଗୋଡା ହୋଇ　　ସବୁ ବେଳେ ସାହୁ ସାହୁ
କାହିଁ ପାଇଁ ବୁଲୁଅଛ କହ ମୋହନ
କାହା ସଙ୍ଗେ ଆସିଛ ହସ
ଦେଖିବାକୁ ଥିଲା ଏଡ଼େ ଭାଗ ମୋହର । ୨ ।

ଆସିଲେ ଶାଶୁ ନଣନ୍ଦ　　ଲଗାଇବେ କଳାଦ୍ୱନ୍ଦ
କେହୁ ନ ଦେଖୁଁ ଗୋବନ୍ଦ ଯାଅ ବାହାର
ଯଶୋଦାଙ୍କ ବ ଶୀ ଶୁଣି　　କହନ୍ତି ମୁରଲୀପାଣି
ଏତେ ପରିଶ୍ରମେ ଆସି ଯିବି କି ଫେରି
ଗୋଡା ହେଲେ କସ ମୁଁ ହେଲି
ଯାନ ସର୍ପର ବିଷ କି ନୋହୁନ୍ତି ଜ୍ୱାଳା । ୩ ।

ନ ଭାଙ୍ଗ ଆଶା ମୋହର　　ନ ଦେଖି ତୋତେ ଚକ୍ଷୁର
ମୁରୁଛୁ ନ ପାରୁ ମୁହିଁ ଆସିଲୁ ଦେଖି
ପୁଲକ ଉଠେ ଶରୀର　　ଥୟ ନୁହେଁ ମନ ମୋର
ବଚନେ ମୋର ପତିଅର ଚନ୍ଦ୍ରମାମୁଖି
କେ କସ କହିଲେ କହ ଗୋ
ଗୃହ ନନ୍ଦରାଜା ଘରେ ହେବୁ ବୋହୂ ଗୋ । ୪ ।

ଏ ବାଣୀ ଶୁଣି ଶ୍ରୀରାଧା　　ମନରେ ପାଇଣ ବାଧା
ଖଣ୍ଡେ ଦୂର ଅନ୍ତ ହୋଇ କହନ୍ତି ରାଗି
ଧିକ ଲୋକେ ନାହିଁ ଲଜ୍ଜା　　ଏବେ ମୋ ପାଶରୁ ଯା ଯା
ମୁଖେ ଧରୁ କୁ ବଚନ ହୋଇ ସରାଗି
ହାଣ୍ଡେ ଶୁଣି ହସିବେ ଲୋକ
ଶୁଣିଲ ସଖୀ ହୃଦୟେ ଲାଗୁଛି ହକ । ୫ ।

ମୋତେ ପଦେ କହ ହସି　　ଆରେ ମୋ କୋକିଳ ଭାଷି
ଥରେ ମୋ ଅଙ୍ଗକୁ ଚାହାଁ ନେହ ଫେଡ଼ଣ
ଧରୁଛୁ ତୋ ବେନ କର　　କହୁଲ୍ଟି ଗୃହୁଗୀର
ଆଜ ନ ସହୁବ ତୋର କଟୁ ବଚନ
ଯାଉଛୁ ମୁଁ ନଗଣ ହୋଇ
ଦେଖିବୁ ପ୍ରଭାକ୍ଷ ମେର ପଛରେ ରହ । ୬ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯାଆନ୍ତେ ଧନୀ　　ଓଠାଉ ପଣତ୍ତ କାନ
ବୋଲେ ମୋ ଦୋଷ ନ ଘେନ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କର୍ତ୍ତା
ଯା'ର ମାୟା ଅଗୋଚର　　ତୋ ମାୟା ହସାରେ ସାର
ଯାହାକୁ ଭଜନ୍ତି ସୁର ନର ଦେବତା
ମୁଁ ଗ୍ଲାର କେତେକ ମାତର
ଛଡ଼ ବନ୍ଧଦେଲ ତୋ ଇଚ୍ଛା ଯାହାକର । ୭ ।

ହୋଇ ଧନୀ ବେଶ ସାଜ　　ରତନ ଚୂଡ଼ାଏ ମାଜି
ବସନ ପିନ୍ଧି ଗଳାରେ ମାଳା ଲମ୍ବାଇ
ଶୁଣି ପ୍ରଭୁ ଦୟାନିଧି　　ସେ କାଳେ ହଜାଇ ବୁଦ୍ଧି
ଅଙ୍କେ ବସାଇ ପଲଙ୍କେ ହରଷ ହୋଇ
ମନେ ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ଭାବନ୍ତି
ନଲୁଞ୍ଛେ ବେନ ରାଧାବ ଭୁଲାଇ ମତି । ୮ ।

କଜ୍ଜ୍ୱଳ-ନେହାକ କହୁ　　ଉଜ୍ଜଳରେ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ଯୁଗଳ ମୂରତି ହେଲେ ରଥେ ବସାଇ
ଗୋରୁ ଗ୍ଲାଡ଼ ଗୋଗୋଷ୍ଠର　　ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଆସେ ଧର
କଟୋର ଜଣୋଶ୍ୱା ଜାଣି ଭୟକୁ ପାଇ
ରାଧାଙ୍କୁ ମାଧବ କହନ୍ତି
କେଉଁ ବାଟେ ଯିବ କହ ମୋତେ ଝଟତି । ୯ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣି   ବୋଇଲେ ରମଣୀ ମଣି
ବ୍ରଜରାଜ ଅଧର୍ମ ନ ହୁଅ ଛଳରେ
ଏ ମୋର ବଡ଼ବାକସ   ଖୋଲି ଦେଉଛନ୍ତି ହେ ଆସ
ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ରହିଥାଅ ଏହା ଭିତରେ
ପେଟିକାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭରି
ଗୃହ ମୋଡ଼ ନିର୍ଭୟେ ହୁଅନ୍ତି ଚତୁରୀ । ୧୦ ।
ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଆସି ଗୃହେ   ପ୍ରବେଶିଲେ ଏ ସମୟେ
ଅଳସ ହୋଇଣ ଦଣ୍ଡେ ବସନ୍ତି ପୁଣି
ରାଧାର କପଟ ଭାବ   ସେ କାହୁଁ ଜାଣି ପାରିବ
ଚନ୍ଦ୍ରସେଣ ଙ୍କୁ କହନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରବଦନୀ
ପୋଖରୀକୁ ଯାଉଅଛି ମୁହିଁ
କେଉଁ ଅଡ଼େ ଗଲେ ଯିବ ଶିକୁଳା ଦେଇ । ୧୧ ।
ବସ୍ତ୍ରାଧନ ବସ୍ତ୍ରଶ୍ରୀ   ପେଟରାର ତାଲା କାଠି
ପଣନ୍ତେ ପକାଇ ଗଣି ଗଲେ ଜଳକୁ
ବସନ ପିନ୍ଧାଇ ସଖୀ   ଶିଳ ପରେ ଗୃହ ରଖି
ଚଳାପାଣି ଗୃହ ଗୃହ ଗଲେ ନୀରକୁ
ଘଷା ଘଷି ହେଲେ ବଦନ
ଏ ସମୟେ କାକ ଏକ ଉଡ଼ି ଆସିଣ । ୧୨ ।
ମୀନ ସ୍ୱରୂପ କେବଳ   ଦଶଇ ସେ କହ୍ମମାନ
କାକ ଦେଖି ଲୋଭେ ନେଇଯାଏ ଶୂନ୍ୟରେ
ଜଳମଧ୍ୟ ରାଧା ଘୁଞ୍ଚି   ପାଲଟି ବସନ କାଢ
ପାଣେଶ୍ୱର ଯାଆନ୍ତେ ପରେଥ ଭାବ ମନରେ
ବାହୁଡ଼ି ଆସିଣ ଶ୍ରୀମତୀ
ଖୋଜନ୍ତି କେ ନେଲା ଏଥ ଏଡ଼େ କୁନ୍ତୀ । ୧୩ ।
ଯାଅଛି ଏକୁଟିଆ ମୁହିଁ   ପାଶେ ମୋର କେହୁ ନାହିଁ
କେ ନେଲା କପଟେ ମୁଁ କାହାକୁ କହିବ
ବାନ୍ଧିଥିଲି ମୋ ପଣନ୍ତେ   ଖସିପଡ଼ିଲା କି ପରେଥ
ପେଟରାରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କିପରି ଖୋଲିବ
ଯାଉଛି ମୁଁ ନଗର ହୋଇ
ନଷ୍ଟଲେ ତାଲା ଭାଙ୍ଗିବ କବାଟ ଦେଇ । ୧୪ ।

ଲୋ ୀ ଭାବ ଗୃହ ଅଣ୍ଟେ   ନେସ୍ କଣାଦାହିଁ ବାଟେ
ଜଡ଼ପାଇଁ ମୁହଁ ଖସି ପଡ଼େ କାନନେ
ଲଳତା ବଣାଖା ବାଲୀ   ଆସେଥିଲେ ମୁଷ୍ଟ ଡୋଳ
ପାଇଣ ସେ କହିମାଳ ଦେଖି ନୟନେ
ଲଳତାଙ୍କୁ ବଣାଖା କହୁ
ଆମ୍ଭ ଶ୍ରୀରାଧଙ୍କ ଦେବ ଦଣ୍ଡୁଛୁ ଏହୁ । ୫ ।

ଗୃହ ଯିବା ଗୋ ସଙ୍ଗିନୀ   ବୃଷଭାନୁର ନନ୍ଦନୀ
ଜନ୍ମତରେ ଥିବେ ପୁରେ ଦେବାଟି ନେଇ
ବେନ ବାଳୀ ମନେ ସ୍ମଳ   କାନନ୍ଦ ଆସନ୍ତ ଚଳ
ରାଧା ପଥେ ଶୋକ ଅସି ଓଳଗି ହୋଇ
ବଣାଖ କୁ ଲଳତା କହୁ
ଚନ୍ଦ୍ରବଦନ ମଳନ ଦଶେ ଏପାଇଁ । '୬ ।

ଦୁଦଣ୍ଡି ସଖି ଜଟି ପଥ   ରାଧାଙ୍କୁ କହୁ ସାକ୍ଷାତ
ପର୍ ନ୍ତ କ୍ଷମା ଅଳ ବରସ ମନ
ଛ ଦେ ଲଳ ଭ୍ରମର   କଡ ଗୋ ଅମ୍ଭ ଅଗର
ଶୁଣି ଶ୍ରୁକପଥେ ପ୍ରତେ ଯିବଟି ମନ
ଦଜନ୍ତ ଛ ଗୋ ମଥାମଣି
ଫଣସ୍ଥ ଫିଟାଇ କଦ ପ୍ରାଣ ସଙ୍ଗିନୀ । ୧୦ ।

ଅଗୋ ବଣାଖା ଲଳତେ   ଲୁଦାଷଣ୍ଡ ପାଇଁ ଏତେ
ଜନ୍ମତ ଅଛୁ ମୁଁ ଜରେ ତୁ କ୍ଷସ କହୁ
ଶାଶୁ ବୁଢ଼ୀ ବଡ ସଢ଼ୀ   ଘରୁ ମତେ ଦେବ ତଡ଼ି
କହୁବ ତା ପାୟେ ପଡ଼ ଯା ହେଲେ ଦେଇ
ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ଏ ବାଣୀ ଶୁଣି
ବଦନ୍ତ ମେ ବଣଖା ଲଳତା ସଙ୍ଗିନୀ । ୧୮ ।

ଆସିଥିଲୁଁ ପୁଷ୍ପ ତୋଳ   ମଲ୍ଲୀ, କେତକୀ, ନଆଳୀ
କାନନେ ପାଇଲୁ କାହା ଏ କହିମାଳ
ନେଦର ବୋଲ ଶ୍ରୀରାଧା   ମନରେ ହୋଇଣ ଶ୍ରଦ୍ଧା
କରେ ଧରି ଗୃହକୁ ଗଲେ ଚଞ୍ଚଳ
ଦାଣ୍ଡଦ୍ୱାରେ ଶିଳାକୁ ଦେଇ
ଚନ୍ଦ୍ରସେଣା ଗଲ୍ କାହୁଁ ରହଣ୍ଡୁ ଯାଇଁ । ୧୫ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କବାଟ କଳ   ଆନନ୍ଦେ ପେଟରା ଖୋଲି
ଦେଖିଲେ କରେ ଖଣ୍ଡାଳ ନାହାନ୍ତି କୃଷ୍ଣ
ହୃଦକୁ ଛେଡ଼ରେ ଭୟ   ବଢ଼ିଗଲା ସ୍ଥାନ କଷ୍ଟ
ତାଲି ପଡ଼ିଥିଲା ଯାହୁଁ ନାହିଁ ତ ବାଟ
ତାହାକୁ ନ ପାଏ ଭରସା
କେମନ୍ତେ ବାହାରିଗଲା ଭାଙ୍ଗି ମୋ ଆଶା । ୧ ।
ତା ମାୟା ଅପାରୁପାର   କ୍ଷଣକେ ହେବ ଅନ୍ତର
ଜାଣନ୍ତି କେବଳ ମନ୍ତ୍ରର କଳା କଣ୍ଠାଇ
ଅଟେ ମୋ କରମ ମନ୍ଦ   ନ ସେବାଲେ ପ୍ରଭୁ ପାଦ
ମାତଲାଣି ଚନ୍ଦ୍ରା ନଦ ପଡ଼େ ଘୁମାଇ
ଏତେ କହୁ ମଥାକୁ ପୋଛି
ମନ ଦୁଃଖାଦେ ଶୟନ କଲେ ଶ୍ରୀମତୀ । ୧ ।
ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ମାୟା ମୂଷା   ରାଧା ପ୍ରତି ରଖି ଆଶା
ଧୀରେ ଧୀରେ ରାଧାଙ୍କର କାଟନ୍ତି ଖୋଷା
ନିଦ୍ରା ଭାଙ୍ଗନ୍ତେ ରାଧାଙ୍କ   କରେ ଖଣ୍ଡାଳ ମସ୍ତକ
କହନ୍ତିରେ ମୂଷା କଲୁ ଲଗାଉ ହସା
କରେ ଧରୁ ଶ୍ରୀରାଧା ବାଡ଼ି
କାହିଁ ଗଲା ମୂଷା ଖୋଜନ୍ତେ ତଡ଼ବଡ଼ି । ୧୨ ।
ପେଡ଼ିରେ ମୂଷା କେତେକ   ଡେଇଁଛନ୍ତି ଫକ ଫକ
କବାଟ ଖୋଲି ଦେଖନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି
ଫିଙ୍ଗିଣ ବାଡ଼ି ଭୂମିର   ଆନନ୍ଦ ମନ ରାଧାର
ନମ୍ର ହୋଇ ବେନି କର ଯୋଡ଼ି ଶ୍ରୀମତୀ
ପେଟରୁ ବାହାର ହରି
କହନ୍ତି କାହିଁକି ଖୋଷା କାଟିଲ ନାଥ । ୧୩ ।
କଶୋଧାଙ୍କ ଦୁଃଖ ମୁଖ   ଶୁଣି ସେ ପଙ୍କଜ ମୁଖ
ମସ୍ତକେ ବୁଲାନ୍ତେ କର ବଢ଼ିଲା କେଶ
ରାଧା ଦେଖି ମହାସୁଖୀ   ବେଶ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ
ଯୁଗଳ ମୂରତି କୁଞ୍ଜେ ଅଛି ପ୍ରବେଶ

ଗୋବିନ୍ଦ ନେପାଳ ବସନ୍ତ
ଶ୍ରୀରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଦେଇଣ ମନ ।୨୪।

ଗୋପୀମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଗୀତ

(ରଣପୁର ରାସ—କୃଷ୍ଣେ)

ଏତେ ନଟବୃଟ ଜାଣେ ନନ୍ଦଗୃଟ
ତାହାକୁ ଜଣା ଥିଲା ଗୋ,
କେତେବେଳେ ଯାଇ ସେ କଳା କହ୍ନାଇ
ଶ୍ରୀରାଧାକୁ ଆଣିଲା ଗୋ ।
ଶତ ଚନ୍ଦମା-ବଦନୀ, ବର୍ଷ ଗଢ଼ିଲା ଟେକ ବଖାଣି ଗୋ ॥
ଘଡ଼ିଏ ନ ଥିଲେ ଆମ୍ଭ ଗୋପୀନାଥ
ଅନ୍ଧାର ଏ ଗୋପପୁର ଗୋ
ଦେଖ ଗୋ ସଜନ ଆଜି କି ମଙ୍ଗଳ
କୃଷ୍ଣେ ଯଶୋଦା କଟଣାର ଗୋ
ନନ୍ଦରାଣୀ କି ଆନନ୍ଦ
ଆଜ ଦେଖିଣ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଚନ୍ଦ ଗୋ ।
ନନ୍ଦ ରାଜା ଘର ଗୃହ କି ସୁନ୍ଦର
ଦେଖି ଅପୂର୍ବ ଜେତେ ଗୋ ।
ଲୋଗୋ ସଜନେ ଦରଶନ ଦେଇ
ବୃନ୍ଦାବନ ଏହୁ ପଥେ ଗୋ ।
ନୃତ୍ୟେ କୃଷ୍ଣର ଗାମିନୀ ।
ଯୋଗ୍ୟ ଦଣ୍ଡେ ହେଲେ ଜୀବନ୍ମଣି ଗୋ ।
କେତେ ବୋଲେ ସଖି ପବିତ୍ର ମୋ ଅଖି
କଳା କହ୍ନାଇକୁ ଦେଖି ଗୋ
ଅଷ୍ଟ ସଖୀଗଣ ଆଳଟ ଧରିଣ
ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର ଜ୍ୟୋତିଷି ହେ
ଗୋବିନ୍ଦ ନେପାଳ ଦତ୍ତ
ଯୋଡ଼. ସଙ୍ଗୀତ କଲେ ଏ ଗୀତ ହେ ।

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥି ଦାସ, ଦାଶରଥି ପ୍ରେସ, କଟକ,—

ବିଜ୍ଞାପନ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଦାଶରଥି ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ମହଜୁତ ଅଛି । ଗ୍ରାହକଗଣ ଚାହିଁ ନେଲେ ଅନାୟାସେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ସେଟ୍	ଟ ୧୦୯
ବତିଶ ସିଂହାସନ	ଟ ୧୯
ସୁଭଦ୍ରବିଳାସ	ଟ ୧୯
ବେତାଳ ପଞ୍ଚବିଂଶତି	ଟ ୨୯
ରଦାବ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି	ଟ ୪୯
ଛନ୍ଦ ରତ୍ନାକର	ଟ ୧୯
ଅଷ୍ଟପ୍ରହରୀ ନାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ	ଟ ୦୭
ବାରବୁଲ ଭାଡାଣୀ ସେଟ୍	ଟ ୩୭
ପୁଲଣୀ ସୁଧଣ୍ଡି	ଟ ୧।
ମଥୁରାମଙ୍ଗଳ	ଟ ୦୬
ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ପୁରାଣ	ଟ ୨୭
କାର୍ତ୍ତିକ ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୧୯
ମାଘ ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୧୯
ରସକଲ୍ଲୋଳ	ଟ ୨୭
ଗୋପାଳପାଳି ସେଟ୍	ଟ ୩୯

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ :—

ଦାଶରଥି ପୁସ୍ତକାଳୟ

ପୋଃ ଅଃ ବୁଢମାର୍କେଟ, ବାଲୁବଜାର, କଟକ